Nr. 17. Lublin, dnia 8 października 1927 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Cena niniejszego numeru wynosi 50 gr. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu zaliczki na prenumeratę za II półrocze 1927 r. w kwocie 6 zł. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, zaś od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. W ogłoszeniach opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 50 groszy, za szpaltę 30 zł., za stronę 60 zł. Za ogłoszenia o zagubionych dokumentach liczy się 10 groszy od jednego wyrazu. Za ogłoszenie o rejestracji stowarzyszeń 5 zł. Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 100.200.

Redakcja i Administracja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 29 (I p.)

Numer niniejszy został poświęcony w szczególności sprawie cen przemiału żyta, sprawie organizacji „Dnia Oszczędności“, sprawie budowy sieci elektrycznych prądów silnych oraz sprawie postępowania przy wydobywaniu dokumentów osobistych w Rosji.

TREŚĆ:

A.

281.

Okólnik № 139 Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie cen przemiału żyta.*

L. 10388/AD.

Ponieważ ceny mąki i chleba mają rozstrzygający wpływ na kształtowanie się cen innych produktów oraz ogólnych warunków życia gospodarczego, Rząd zapoczątkował akcję, zmierzającą do obniżenia cen tych produktów.

W tym celu na skutek zarządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych okólnikiem moim Nr. 67 z dn. 10 maja b. r. L. 5190/II, poleciłem Panom Starostom wpłynąć na piekarzy, by zaniechali wypieku chleba z mąki niżej 65% wymiału, oraz zalecić właściwym władzom aby ceny chleba były obliczane, przyjmując za podstawę wypiek chleba z mąki nie niżej 65% wymiału.

Jednakże, jak widzę z nadesłanych mi sprawozdań, zarządzenie to nie zostało wprowadzone w życie, pomimo tego, że środek ten dał w Warszawie dodatnie wyniki w kierunku obniżenia cen chleba.

Mając na względzie, przytoczone okoliczności, Minister Spraw Wewnętrznych ogłosił następujące rozporządzenie z dnia 16 sierpnia 1927 r., wydane w porozumienia z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Skarbu i Rolnictwa, o przemianie życia, ogłoszone w Dz. Ust. Rzp. Nr. 78 poz. 683:

Na podstawie art. 1 punkt a) Rozporządzenia Prezydenta Rzp. z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszednniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) zarządza się co następuje:

§ 1 zakazuje się przemiału żyta na mąkę poniżej 65% wymiału.

§ 2) zakazuje się używania w zakładach przemysłowych do przerobu na wszelkiego rodzaju pieczywa mąki żytniej, pochodzącej z przemiału poniżej normy, przewidzianej w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3) Dla umożliwienia kontroli nad przestrzeganiem postanowień niniejszego rozporządzenia powiatowe władze administracji ogólnej uprawnione są do:

a) żądania potrzebnych wyjaśnień ewentualnie na podstawie ksiąg i dokumentów handlowych od osób i zakładów, zajmujących się przemiałem w celach przemysłowych żyta, handlujących mąką żytnią, przetwarzających w celach przemysłowych mąkę żytnią na pieczywo i artykuły spożywcze oraz posiadających na składach mąkę żytnią i pieczywo i inne artykuły spożywcze wyrabiane z mąki żytniej,

b) wstępu do lokalów przemysłowych, handlowych i składów osób i zakładów w punkcie a) wymienionych.

§ 4) Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą na podstawie art. 4 i 5 Rozp. Prezydenta Rzp. z dnia 31 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527).

§ 5) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc od dnia ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Przemysłu i Handlu
(—) *E Kwiatkowski.*

Minister Skarbu
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Rolnictwa
(—) *A. Niezabytowski.*

Wobec tego, że przytoczone rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 października b. r., polecam P. Starostom wpłynąć na właścicieli młynów przemysłowych, by natychmiast zaprzestali we własnym interesie przemiału żyta na mąkę poniżej 65%, gdyż z dniem 8 października wypiek chleba z mąki niższo - procentowej oraz handel taką mąką będą bezwzględnie zakazane, a istnienie zapasów takiej mąki z dawniejszego przemiału nie będzie uwzględniane.

Zarazem wyjaśniam, że winni przemiału żyta na mąkę poniżej 65% wymiału, oraz wypieku pieczywa z takiej mąki będą karani w myśl § 4 przytoczonego rozporządzenia na podstawie art. 4 i 5 rozp. Prezydenta Rzp. z dn. 31 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527), aresztem do sześciu tygodni lub grzywną do 10.000 zł. z zamianą na areszt według słusznego uznania władzy orzekającej, z karą nałożoną wedle tego rozporządzenia, może być połączona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępny.

Należy uprzedzić osoby zainteresowane, że sankcje karne będą stosowane z całą surowością a skonfiskowane mąka lub pieczywo będą sprzedawane po cenach ustalonych zakładom użyteczności publicznej, uzyskane zaś stąd kwoty, po uprawomocnieniu się orzeczeń karnych, będą przelewane na dochód Skarbu Państwa.

W związku z powyższem polecam P. P. Starostom zwrócić szczególną uwagę na kształtowanie się cen także innych przedmiotów pierwszej potrzeby oraz dołożyć wszelkich starań, by osiągnąć zniżkę tych cen.

W tym celu należy:

1) Polecić kierownikom zarządów gmin miejskich, przy których zostały utworzone komisje do badania cen, zwołanie w najbliższym czasie tych komisyj w celu ustanowienia cen chleba, wypiekanego z mąki, otrzymanej z przemiału 65%, z uwzględnieniem wskazówek, zawartych w przedostatnim ustępie okólnika mego Nr. 67 z dnia 10 maja b. r. L. 5190/II.

2) Na najbliższej odprawie komendantów P. P. przypomnieć im obowiązek baczego czuwania nad stosowaniem się kupców do przepisów cennikowych oraz do cen, ustanowionych na pieczywo i na mięso, a także przeciwdziałania wykupowi produktów przed rogatkami miejskiemi.

Jednocześnie należy zaznajomić ich z treścią niniejszego zarządzenia i wyjaśnić im szczegółowo jego znaczenie oraz dać im wskazówki co do praktycznego stosowania tych przepisów. Między innemi należy wyjaśnić funkcjonarjuszom P.P., że przepisy przytoczonego rozporządzenia mają być stosowane wyłącznie do młynów **przemysłowych** t.j. takich, które skupują zboże celem dalszej odprzedaży po przemieleniu go na mąkę.

Ponieważ sądy pokoju stosują częstokroć w sprawach, skierowanych do nich w myśl art. 5 Rozp. Prezydenta Rzp. z dn. 31.VIII 1926 roku bardzo niskie wymiary kar, co wpływa na rozzuchwalenie się kupców i na lekceważenie przez nich wydanych zarządzeń, zwracam się jednocześnie do PP. Prezesów Sądów Okr. z prośbą, żeby wyjaśnili sądom pokoju konieczność stosowania surowszego wymiaru kar oraz szybkiego załatwiania tego rodzaju spraw.

Niezależnie od tego należy na posiedzenia sądowe, na których mają być rozpatrywane takie sprawy, delegować zdolniejszych funkcjonarjuszów P.P. dla podtrzymywania oskarżenia, polecając im aby o wyniku rozpraw sądowych powiadamiali niezwłocznie PP. Starostów, a w razie zbyt łagodnego wymiaru kary należy przeciw wyrokom wnosić odwołania.

Wojewoda Lubelski

(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dn. 2 października 1927 r.

282.

Obwieszczenie Wojewody Lubelskiego *w sprawie budowy sieci elektrycznych prądów silnych.*

L. 6680/IX/3.

Stwierdzono, że w wielu wypadkach właściciele względnie dzierżawcy zakładów elektrycznych przy budowie lub rozszerzaniu sieci prądu silnego nie przestrzegają przepisów o budowie napowietrznych linji elektrycznych, zawartych w treści Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 6 lipca 1923 r. (Monitor Polski Nr. 168 poz. 209 z 1923 r.) a w szczególności przepisów, dotyczących skrzyżowań i równoległego przebiegu linji prądu silnego, z linjami prądu słabego.

Stwierdzono również, że istniejące sieci elektryczne prądu silnego nie są utrzymywane w należytym stanie i że zastrzeżenia, czynione przez przedstawicieli poczty i telegrafów, a zaprotokułowane przy dochodzeniach komisyjnych są bagatelizowane i niespełniane. Ponieważ stan taki krępuje rozwój sieci prądów słabych i tolerowanem nadal być nie może, przeto na podstawie okólnika Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 9 kwietnia 1927 r. Nr. XV 899 wydanego w pozozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, podaję do wiadomości zainteresowanych właścicieli, względnie dzierżawców zakładów elektrycznych co następuje:

1) Budowa nowych sieci elektrycznych wysokiego lub niskiego napięcia, jak również rozszerzenia istniejących sieci elektrycznych wysokiego i niskiego napięcia mogą być uskuteczniane tylko na podstawie uprzednio uzyskanych odpowiednich pozwoleń policyjno-technicznych, wydanych przez właściwą władzę administracyjną.

2) Zamiana istniejących przewodów i słupów na nowe, jak również wykonywanie przyłączy domowych może być uskuteczniane bez uzyskiwania dodatkowych pozwoleń na budowę, jednakże w każdym poszczególnym wypadku o zamierzonych robotach i dniu ich rozpoczęcia należy zawiadomić właściwych terytorjalnie Starostów, conajmniej na jeden tydzień naprzód. Zawiadomienia mogą być podawane telefonicznie.

Tylko w wypadkach nagłych, gdy tego wymagają względy bezpieczeństwa publicznego mogą być zmieniane przewody i słupy bez uprzedniego zawiadomienia władz lecz i w tych wypadkach po uskutecznieniu zmian, władze winy być niezwłocznie zawiadomione.

Zarządzenia wymienione pod 1 i 2 dotyczą zarówno zakładów elektrycznych istniejących jak i nowopowstających, tak uprawnionych jak i nieuprawnionych.

Do chwili wydania osobnego rozporządzenia ustanawiającego tryb postępowania przy udzielaniu pozwoleń na budowę zakładów elektrycznych wogóle, właściwą władzą administracyjną, o której mowa w punkcie pod 1 jest Wojewoda.

Winni niezastosowania się do powyższego będą pociągani do odpowiedzialności z artykułów 138, 378 — 407 obowiązującego kodeksu karnego w trybie przepisanym, nadto w myśl art. 37 tego kodeksu, co będzie otwarte lub urządzone bez należytego pozwolenia ulegnie zamknięciu do czasu otrzymania odpowiedniego pozwolenia policyjno-technicznego, co zaś będzie nieprawidłowo zbudowane, otwarte, urządzone, przebudowane, naprawione, lub wznowione ulegnie w terminie przez sąd wyznaczonym zniesieniu, zamknięciu, poprawieniu i przeniesieniu na inne miejsce lub przywróceniu do stanu pierwotnego na koszt winowajcy.

Wojewoda Lubelski

(—) *Antoni Remiszewski.*

Lublin, dn. 3 października 1927 r.

283.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego i Kuratora Okręgu Szkolnego do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Lubelskiego oraz Panów Inspektorów Szkolnych Okręgu Szkolnego Lubelskiego

w sprawie organizacji „Dnia Oszczędności".

L. 8683/Sm.

Przed trzema laty z inicjatywy Lombardzkiej Kasy Oszczędności w Medjolanie odbył się pierwszy międzynarodowy zjazd instytucyj oszczędnościowych, który zakończył się dnia 31 października uchwałą, uznającą ten dzień za „Święto Oszczędności" na całej kuli ziemskiej.

Zadaniem tego „Święta" — wzmożona propaganda idei oszczędności, polegających przedewszystkiem na uświadamianiu najszerszych kół społeczeństwa o jej znaczeniu społecznem. Akcji tej powinny się podjąć wszystkie instytucje spo-

wczne i gospodarcze, mające możność oddziaływania na masy, zwłaszcza zaś instytucje kredytowe, wysuwające „oszczędność“ na czołowe miejsce wśród swoich haseł, między innemi więc przedewszystkiem gminne i powiatowe Kasy Pożyczkowo Oszczędnościowe.

Do tej akcji powinny one przystąpić z całym zapałem.

Paraliżowana ongiś przez rządy zaborcze, w pierwszych zaś latach niepodległości naszej depopularyzowana przez niepomyslne konjuktury gospodarcze, idea oszczędności właściwie dopiero w ostatnich dwóch latach zyskała w Polsce realne podstawy rozwoju. Rok 1926 wykazał, że przy odpowiedniej organizacji akcja propagandowa potrzeby oszczędności może dać znakomite rezultaty, w roku 1927 musimy rezultaty te już osiągnąć.

Wszak całe nasze życie gospodarcze przedewszystkiem dzięki zmianie stosunków walutowych unormowuje się z dnia na dzień, oszczędzony grosz doznaje coraz to silniejszej ochrony ze strony Państwa, które dziś już całą powagą prawa potrafi bronić interesów oszczędzających.

W takich warunkach idea oszczędności zyskuje dziś możność jak najszerszego rozwoju, trzeba nam tylko odnaleźć drogę którą można trafić do rozumów i serc ludzkich!

Abyśmy mogli na polu oszczędności stanąć obok innych narodów, musimy społeczeństwo całe wychować w przyzwyczajeniu do oszczędności, przepoić je świadomością, że oszczędzanie jest obowiązkiem osobistym każdego obywatela i jego powinnością wobec Państwa.

Cele wychowawcze gminnych i powiatowych Kas Oszczędności, zawsze aktualne i zawsze wysuwające się na pierwszy plan w całokształcie ich zadań, powinny należyty swój wyraz znaleźć przedewszystkiem w zorganizowaniu „Dnia Oszczędności“.

Obchód tego dnia powinien wykazać sprężystość każdej oddzielnej instytucji oszczędnościowej, które na ten dzień powinne mieć przygotowany szczegółowo program działania.

Głównem ogniskiem propagandy siłą rzeczy musi się dla nich stać przedewszystkiem szkoła. Pokolenie starsze w warunkach wytworzonych u nas, częściowo tylko widzi swój interes bezpośredni we współpracy z instytucją oszczędnościową, w znacznej swej masie jednak, indentyfikując ideę oszczędności z lokatą swej gotówki, w tej instytucji jest do samej sprawy zniechęcone. Przełamanie obojętności społeczeństwa, obojętności mające swe źródło najczęściej w przykrych doświadczeniach minionej doby, jest zadaniem wymagającem dłuższego czasu. Propaganda wśród pokolenia starszego jednak nie powinna ustawać z tego powodu, lecz rozwijać się intensywnie i ciągle postępować, zwłaszcza w kierunku wykazywania korzyści, płynących z umiejętnego i racjonalnego przechowywania gotówki. Praca propagandowa na terenie szkolnym wymaga innych metod. Warunkiem jej udatności jest przedewszystkiem nawiązanie kontaku z nauczycielstwem i ścisłe z niem współdziałanie. Kasy oszczędności, zaniedbujące pracę na terenie szkolnym i pozostawiające wysiłki nauczycielstwa bez solidnego poparcia, osłabiają rozwój idei oszczędności w Polsce.

Dzięki dostarczeniu nauczycielstwu przez Kasę środków propagandowych, „Dzień Oszczędności“ powinien się stać wielką manifestacją młodzieży na rzecz oszczędności.

Ze swej strony proponuję zamieszczenie w programie obchodu między innemi:

A) Na terenie szkolnym:

1) ułatwienie zorganizowania popularnego odczytu n.p. na temat: „O znaczeniu oszczędności“, lub

2) odbycie przez nauczycieli lekcyj z dziedziny nauk ekonomiczno-społecznych w rodzaju podanych „próbek“ w znakomitej książce Bońkowskiego „Szkolna Kasa Oszczędności“.

3) Zorganizowanie przedstawień propagandowych dla młodzieży w rodzaju ogłoszonych w № 2 dwutygodnika „Oszczędności“ z dnia 30.I b. r. (Adres Redakcji i Administracji Warszawa ul. Świętokrzyska № 13 tel. 297-04 p. Grabowski.

4) Zebranie rodziców i wygłoszenie na niem popularnego referatu na temat odpowiedni.

B) Na terenie pozaszkolnym usilna propaganda idei oszczędnościowej przez:

1) Zorganizowanie przez wszystkie społeczno-gospodarcze i kulturalno-oświatowe organizacje na swym terenie szeregu odczytów popularyzujących tę ideę,

2) pobudzenie miejscowej pracy w kierunku ogłoszenia odpowiednich artykułów,

3) rozpowszechnianie uprzednio przygotowanych (względnie nabytych w Administracji „Oszczędności“ broszur plakatów i ulotek,

4) organizowanie „Kół Ciułaczy“ w porozumieniu z Kółkiem rolniczem, miejscową spółdzielnią, Kółkiem Młodzieży Wiejskiej i t. d.

5) w miarę możności ogłaszanie konkursów, urządzanie pochodów propagandowych z odpowiedniemi transparentami, ogłaszanie statystyki wydawnictwa i t.p.

Równocześnie komunikuję, że komitet Wykonawczy Rady Zjazdów Instytucyj Oszczędnościowych w Polsce może Kasom, organizującym „Dzień Oszczędności“ na terenie swego działania, dostarczyć **bezpłatnie** dowolną ilość egzemplarzy odezwy, wydanej specjalnie z okazji tego „Dnia“ W sprawie tej zwracać się należy do Biura Zjazdów Inst. Oszcz. w Polsce Warszawa — Jasna 9.

O przeprowadzonej akcji Panowie Przewodniczący przedłożą Urzędowi Wojewódzkiemu wyczerpujące sprawozdanie.

Wojewoda Lubelski

(—) *A. Remiszewski.*

Kurator Okręgu Szkolnego

I. Pytlakowski.

Lublin, dn. 8 października 1927 r.

284.

Okólnik № 141

Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie trybu postępowania przy wydobywaniu dokumentów osobistych w Rosji.*

L. 5184/Pr.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu ustaliło następujący system wydobywania dokumentów osobistych od władz sowieckich za pośrednictwem konsulatów Rzeczypospolitej Polskiej.

Osoba, poszukująca dokumentu lub dokumentów, albo wyciągu z wykazu stanu służby (dawniejszych „posłużnych spisków") winna przesłać opłacone zwykłym stemplom podanie do Ministerstwa Spraw Zagranicznych Departament Konsularny, Wydział K. II.a.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych na podstawie podania ustali wysokość opłaty, przypadającej na pokrycie kosztów wydobycia żądanych dokumentów, obliczonej w dolarach amerykańskich (3 dolary za dokument) i prześle osobie zainteresowanej odpowiednie zaświadczenie, na mocy którego petent będzie mógł wysłać pocztą wprost do odnośnej placówki polskiej w Rosji oznaczoną kwotę w efektywnych dolarach amerykańskich.

Ostateczny rozrachunek za wydobycie, przesłanie oraz legalizację będzie uskuteczniany przy odbiorze dokumentów.

W razie niezamożności petenta winien on dołączyć do podania urzędowe świadectwo ubóstwa, na zasadzie którego Ministerstwo Spraw Zagranicznych będzie w możności wydobyć dokumenty bezpłatnie.

Powyższe podaję Panom do wiadomości na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 września b. r. za Nr. OP. 939/27 (Okólnik Nr. 157).

Wojewoda Lubelski

(—) w/z *Karasiński.*

Lublin, dnia 5 października 1927 r.

285.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie udzielenia debitu pocztowego.*

L. 9100/BP.

Na podstawie art. 14 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie prasowem z dn. 10.V 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 398) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych odebrało debit pocztowy poniżej podanym czasopismom oraz zakazało rozpowszechniania tychże na obszarze Rzeczypospolitej:

„Ruskij Gołos"—wydaw. w New-Yorku w języku rosyjskim.

„Koopieratiwnie Żytia"—wydaw. w Charkowie w języku ukraińskim.

„Bilszowik Ukraini"—wydaw. w Charkowie w języku ukraińskim.

„Czerwonij Klicz" — wydaw. w Charkowie w języku ukraińskim.

„Uralskij raboczij"—wydaw. w Okręgu uralskim (Rosja) w języku rosyjskim.

„Szwiejnik" wydaw. w Moskwie w języku rosyjskim.

„Kijewskij Proletarij" — wydaw. w Kijowie w języku rosyjskim.

„Płużanin"—wydaw. w Charkowie w języku ukraińskim.

„Zoria"—wydaw. w Dniepropietrowsku w języku ukraińskim.

„Nowoje Ruskoje Słowo" — wydaw. w New-Jorku w języku rosyjskim.

Powyższe podaję Panom Starostom do wiadomości.

Za Wojewodę Lubelskiego

(—) *E. Kocuper*

wz. Naczelnik Wydz. Bezp. Publicz.

Lublin, dn. 5 października 1927 r.

B.

286.

Wykaz sum wypłaconych jako subsydja na cele opieki społecznej przez Urząd Wojewódzki.

L. 3177/O.P.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że w miesiącu sierpniu i wrześniu r. b. wypłacono z funduszów Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej na opiekę społeczną następujące sumy:

Na utrzymanie Zakładów Sierot Wojennych, oraz na pomoc dla zakładów opieki nad dziećmi i młodzieżą na terenie Województwa Lubelskiego	33547.20
Na organizację burs uczniowskich	6500.—
Zapomóg doraźnych dla niezdolnych do pracy	870.—
Weteranów powstań narodowych	125.—
Pomoc inwalidom wojennym	30.—
Pomoc reemigrantom	100.—
Na pomoc poszkodowanym przez wypadki żywiołowe	19500.—
Dla Patronatu Opieki nad więźniami	100.—
Na dożywianie dzieci bezrobotnych	3000.—
Razem wyasygn. w sierpniu i wrześniu	63832.20

C.

OGŁOSZENIA:

1) Ogłoszenia o komisyjnych dochodzeniach wodno-prawnych.

L. 10092/Adm.

Lubelski Urząd Wojewódzki na zasadzie art. art. 254, 186, 195 i 196 Ust. Wodnej z dnia 19.IX 1922 r. (Dz.

Ust. Nr. 102 poz. 936) niniejszym podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że w dniu 18.XI 1927 r. przy młynie na rzece Sołokiji w Liliszkach, gminy Jarczew, pow. Tomaszowski, należącym do **Kazimierza Ligowskiego** odbędzie się komisyjne dochodzenie wodno-prawne w sprawie ustalenia istnienia prawnego i rozmiaru praw przy pomienionym młynie.

Projekt techniczny (plany), oraz odnośne wyjaśnienia wymienionego przedsiębiorstwa wyłożone są do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie, oraz Urzędzie Gminnym w Jarczewie.

Wszelkie podania lub protokularne oświadczenia przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania zabezpieczających urządzeń i żądania wypłaty odszkodowań winny być wnoszone do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie przed upływem wyżej wskazanego terminu komisyjnego dochodzenia, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia.

Osoby zainteresowane, które w oznaczonym wyżej terminie lub w trakcie doshodzenia komisyjnego nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do tego prawo.

Będą one mogły w przyszłości przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa przed przedsiębiorcą żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić, z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Lublin, dnia 4 października 1927 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
w. z. (—) *Rączka.*

L. 10018/Adm.

Lubelski Urząd Wojewódzki na zasadzie art. art. 254, 185, 195 i 196 Ust. Wodnej z dnia 19.IX 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102 poz. 936) niniejszym podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że w dniu 15.XI 1927 r. przy młynie spadkob. **Wolfa Fajgenbauma** w os. Bobryk gminy Uścimów pow. Włodawskiego odbędzie się komisyjne dochodzenie wodno - prawne w sprawie ustalenia istnienia i rozmiaru praw wodnych przy pomienionym młynie.

Projekt techniczny (plany), oraz odnośne wyjaśnienia wymienionego przedsiębiorstwa wyłożone są do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie, oraz w Urzędzie Gminnym w Uścimowie.

Wszelkie podania lub protokularne oświadczenia przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania zabezpieczających urządzeń i żądania wypłaty odszkodowań winny być wnoszone do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie przed upływem wyżej wskazanego terminu komisyjnego dochodzenia, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia.

Osoby zainteresowane, które w oznaczonym wyżej terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do tego prawo.

Będą one mogły w przyszłości przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa przed przedsiębiorcę żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Lublin, dnia 4 października 1927 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Dr. Grużewski.*

L. 8904/Adm.

Lubelski Urząd Wojewódzki na zasadzie art. art. 254, 186, 195 i 196 Ust. Wodnej z dnia 19.IX 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102, poz. 936) niniejszym podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że w dniu 11.XI 1927 r. godz. 11 rano przy młynie na rzece Wieprzu w maj. Trawniki gminy Jaszczów pow. Lubelski należącym do **Aleksandry Michalskiej** odbędzie się komisyjne dochodzenie wodnoprawne w sprawie ustalenia istnienia prawnego i rozmiaru praw przy pomienionym młynie.

Projekt techniczny (plany), oraz odnośne wyjaśnienia wymienionego przedsiębiorstwa wyłożone są do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie, oraz w Urzędzie Gminnym w Jaszczowie.

Wszelkie podania lub protokularne oświadczenia przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania zabezpieczających urządzeń i żądania wypłaty odszkodowań winny być wnoszone do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie przed upływem wyżej terminu komisyjnego dochodzenia, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia.

Osoby zainteresowane, które w oznaczonym wyżej terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do tego prawo.

Będą one mogły w przyszłości przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa przez przedsiębiorcę żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń, zapobiegnjących szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Lublin, dnia 3 października 1927 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
w. z. (—) *Rączka.*

2) Licytacje.

Akt Nr. 713/27.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Białej Podlaskiej J. Gałach, mający kancelarję w tymże mieście, niniejszym obwieszcza, że w dniu 5 grudnia 1927 roku od godziny 10 rano, w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej Podlaskiej, na zaspokojenie należności, Onufrego Sawko i Gdali Olejarza, odbędzie się sprzedaż należącej do Antoniego Demianiuka nieruchomości, połowy osady włościańsńiej, położonej we wsi Bezwola gm. Wohyń, pow. Radzyńskiego zapisanej do tabeli likwidacyjnej pod № 89 79, przestrzeni 12 morgów 167 pr. bez zabudowań, z serwitutem.

Nieruchomość ta w zastawie lub dzierżawie nie znajduje się, hipoteki nie ma.

Licytacja wspomnienej pół osady na podstawie opisu dokonanego przez Komornika na pow. Radzyński D. Wieliczko, dnia 16 czerwca 1926 roku, rozpocznie się od sumy trzech tysięcy (3000) złotych.

Życzący sobie przyjąć udział w licytacji przed rozpoczęciem takowej winni złożyć Komornikowi prowadzącemu licytację, wadjum (kaucję) w kwocie trzystu (300) zł. i na żądanie dowód obywatelstwa Polskiego.

Opis szacunek i inne dokumenty tyczące się tej sprzedaży, mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgowego i u obwieszczającego Komornika w Białej Podlaskiej w godzinach biurowych.

m. Biała Podlaska, dnia 27 września 1927 roku.

Komornik Sądowy *J. Gałach.*

Akt Nr. 404.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Białej Podlaskiej J. Gałach, mający kancelarję w tymże mieście niniejszym obwieszcza, że w dniu 13 grudnia 1927 roku o godzinie 10 rano w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Białej Podlaskiej, na zaspokojenie należności, Józefa Radwańskiego, odbędzie się sprzedaż majątku nieruchomego, położonego w osadzie Kontantynów, gm. Zakanale, pow. Konstantynowskiego, należącego do Adama Przygodzkiego, składającego się z około $1^1/_2$ morga gruntu z łąką i zabudowań drewnianych, domu z oborą, czyli chlewem, przy nim i stodoły oraz rosnących drzew owocowych.

Nieruchomość ta hipoteki nie ma, w zastawie lub dzierżawie nie znajduje się.

Licytacja tej nieruchomości, na podstawie opisu, dokonanego w dniu 26 sierpnia r. b., rozpocznie się od sumy trzech tysięcy pięciuset (3500) złotych.

Zyczący sobie przyjąć udział w licytacji, przed rozpoczęciem takowej, winni złożyć Komornikowi prowadzącemu licytację, kaucję (wadjum) w kwocie trzystu piędziesięciu (350) złotych i na żądanie dowód obywatelstwa Polskiego.

Opis szacunek i inne dokumenty, tyczące się tej sprzedaży, mogą być przejrzane w kancelarji Sądu Okręgo-

wego i u obwieszczającego Komornika w Białej Podlaskiej w godzinach urzędowych.

m. Biała Podlaska, dnia 30 września 1927 roku.

Komornik Sądowy *J. Gałach.*

3) Postępowania scaleniowe gruntów.

Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie zawiadamia, Fr. Ławeckiego, Jadwigę Fałdowską, Antoniego s. Adama Popowskiego, ss. Andrzeja Istenewicza, Stanisława Kamińskiego mieszkańców wsi Mokobody, że w sprawie rozszerzenia obszaru scaleniowego osady Mokobody, gm. Skupie, pow. Siedleckiego orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 23 maja 1927 r. postanowiono orzeczenie Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 29 października 1926 r. utrzymać w mocy.

Odpis wspomnianego orzeczenia wyżej wymienieni otrzymać mogą w Urzędzie gminy Skupie, pow. Siedleckiego.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku oscaleniu gruntów (Dz. Ust. R. P. № 39/1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 29 kwietnia 1927 roku postanowiono: I. Wniosek gospodarzy wsi Mieniany o wdrożenie postępowania scaleniowego ich gruntów, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Hrubieszowie dn. 11 X 1926 r. zatwierdzić II. Do obszaru scaleniowego włączyć 1) grunty ukazowe wsi Mieniany 484.85 ha, 2) grunty, które posiadacze osad serwitutowych tej wsi otrzymali za zrzeczenie się praw do służebności 74,51 ha, 3) grunty, stanowiące przedmiot księgi hipotecznej p. n. „Kolonja Korodawy“ w całości 23, 15 ha, 4) część gruntów, stanowiących przedmiot księgi hipotecznej „Kolonja Korodawy № 1“ 23, 08 ha, t. j. gruntu za wyjątkiem 2-ch działek 6-cio morgowych, należących do Mikołaja Juszczuka i Teodora Juszczuka 5) całe stanowiące przedmiot księgi hipotecznej dóbr ziem. „Pustki Mieniany“ 42,73 ha, 6) wszystkie grunty, uregulowane w oddzielnej księdze hipotecznej p. n. „Sołtysowszczyzna“ 35,87 ha, 7) grunty pocerkiewne Mieniany 30,79 ha, oraz celem wyprostowania południowo-wschodniej granicy obszaru scaleniowego włączyć 10,00 ha, z dóbr ziemskich Cichobórz pow. Hrubieszowskiego, stanowiących własność Kazimierza Pohoreckiego t. j. jednem postępowaniem scaleniowem objąć 724 ha 98 arów gruntu. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia stronom odpisów motywowanego orzeczenia. Orzeczenie powyższe stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scaleniu gruntów (Dz. Ust. R. P. № 39/1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 3 sierpnia 1927 roku postanowiono: I. Wniosek gospodarzy z rozparcelowanego majątku Zakrzew, gminy Swiniarów, pow. Konstantynowskiego Antoniego Kamińskiego s. Jana Antoniego Kamińskiego s. Hipolita, Stanisława Tchórzewskiego, Benedykta Pióro o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów ich wsi, złożony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Janowie Podlaskim dn. 19.I 24 r. zatwierdzić. II. Do obszaru scaleniowego włączyć: 1) wszystkie grunty ukazowe i serwitutowe wsi Zakrze 143,51 ha, 2) wszystkie grunty u regulowane w księdze wieczystej dóbr ziemskich p. n. Zakrze 323,52 ha, 3) część gruntów, uregulowanych w księdze wieczystej dóbr ziemskich p. n. Łosice 9,52 ha czyli ogółem objąć jednym obszarem scaleniowym 476,55 ha. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia trzeciego po dniu ogłoszenia stronom treści motywowanego orzeczenia. Orzeczenie powyższe stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. №. 39/1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 30 sierpnia 1926 roku postanowiono: I. Wniosek gospodarzy wsi Jeleniec, gminy Stanin, pow. Łukowskiego Józefa Kozła, Józefa Zdunia, Jana Stolarczyka, Szczepana Jabłońskiego i Stanisława Posiadały o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów ich wsi, zgłoszony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Łukowie dnia 30.VI 1925 r. zatwierdzić. II. Do obszaru scaleniowego włączyć: 1) wszystkie grunty ukazowe wsi Jeleniec 337,38 ha, 2) wszystkie grunty zaserwitutowe wsi Jeleniec 99.94 ha, 3) wszystkie grunty, stanowiące przedmiot księgi wieczystej dóbr ziemskich p. n. „część ziemska Jeleniec“ 0,17 ha, 4) wszystkie grunta p. n. Jeleniec poklasztorny, będące w posiadaniu Ignacego Michalaka 5.04 ha, 5) część gruntów uregulowanych w księdze wieczystej dóbr ziemskich p. n. „Jeleniec“ pow. Łukowskiego na imię Jana Dmochowskiego a mianowicie a) t. zw. „pustki Dworskie“ podarowane przez właściciela dóbr komornikom obsz. 5.45 ha, b) w celu zniesienia szachownicy zewnętrznej oraz wyprostowania granic 8,40 ha, c) w celu powiększenia scalanych gospodarstw hartowatych 33,59 ha, czyli ogółem objąć jednym obszarem scalenia gruntów 489,97 ha III. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia trzeciego po dniu ogłoszenin stronom treści motywowanego orzeczenia. Powyższe orzeczenie jako utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dn. 25.I 27 r. stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R P. Nr. 39/1926 r. poz. 244) Okręgowy Urząd Ziemski w Lublinie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie z dnia 4 sierpnia 1926 roku postanowiono: I. Wniosek Nikodema Nużyńskiego i Piotra Koślacza gospodarzy wsi Czerśl, gminy Łuków, pow. Łukowskiego o wdrożenie postępowania scaleniowego gruntów ich wsi, złożony do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Łukowie dn. 13.VI.25 zatwierdzić. II. Do obszaru scalaniowego włączyć:

1) wszystkie grunty ukazowe wsi Czerśl lit. A — 32.90 ha,

2) wszystkie grunty ukazowe wsi Czerśl lit. B — 46.16 ha,

3) wszystkie grunty drobnoszlachekie wsi Czerśl 96.64 ha.

4) wszystkie grunty uregulowane w księdze wieczystej dóbr ziem. Czerśl A. — 167.14 ha,

5) wszystkie grunty uregulowane w księdze wieczystej dóbr ziem. Czerśl B — 173,29 ha,

6) wszystkie grunty uregulowane w księdze wieczystej dóbr ziem. Czerśl C — 25,95 ha,

7) gruntów uregulowanych w księdze wieczystej dóbr ziem. Sarnów, pow. Łukowskiego na imię Romana Dmochowskiego 42,08 ha, czyli ogółem objąć jednem postępowaniem scaleniowym 584,16 ha, III. Odpisy niniejszego orzeczenia doręczyć stronom z wyjaśnieniem, że to orzeczenie może być zaskarżone przez osoby zainteresowane do Głównej Komisji Ziemskiej za pośrednictwem Okręgowej Komisji Ziemskiej w Lublinie w ciągu dni trzydziestu, licząc od dnia trzeciego po dniu ogłoszenia stronom treści motywowanego orzeczenia. Powyższe orzeczenie w części dotyczącej włączenia do obszaru scalenia wsi Czerśl gruntów hipotecznych z majątku Sarnów o obszarze około 42,08 uchylono orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 25.II 1927 r. i pozostałej części orzeczenie Okr. Kom. Ziemskiej utrzymano w mocy, a w związku z tem obszar scalenia określono na 542,8 ha. Orzeczenie O.-K. Z. stało się prawomocnem i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

4) Udzielenie zezwoleń na uruchomienie komunikacyj samochodowych.

Jeznach Czesław zamieszkały w Białej Podlaskiej ulica Zielona Nr. 3 otrzymał zezwolenie na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego-samochodowo-osobowego na przestrzeni: Biała Podlaska — Janów Podlaski i Biała Podlaska — Międzyrzec.

Opłata za przejazd: z Białej Podlaskiej do Janowa i odwrotnie a) osoby cywilne 2 zł., b) wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem legitym. 1.60 zł., z Białej do Międzyrzeca i odwrotnie a) osoby cywilne 2.60 zł., b) wojskowi i urzędnicy państwowi za okazaniem legitym. 2.10 zł.

Rozkład jazdy:

Wyjazd.			Przyjazd.		
z Białej	godz.	7.—	do Janowa	godz.	8.—
z Janowa	„	9.—	„ Białej	„	10.—
z Białej	„	15.—	„ Międzyrzeca	„	16.—
z Międzyrzeca	„	17.—	„ Białej	„	18.—
z Białej	„	19 30	„ Janowa	„	20.30
z Janowa	„	21.—	„ Białej	„	22.—

Dyrekcja Rob. Publ. w Lublinie reskryptem z dnia 14.VII.27 r. L. 10360/IX udzieliła pozwolenia Nr. 29 **Stanisławowi Głębickiemu**, zam. w Żelechowie, na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego samochodowo-osobowego na przestrzeni Żelechów—Sobolew, na czas od 11.VII.27 r. do 30.VI.28 r. na niżej wymienionych warunkach:

Opłata za przejazd: z Żelechowa do Sobolewa lub z powrotem: a) osoby cywilne zł. 1.90, b) urzędnicy za okazaniem legitymacji i wojskowi zł. 1.55

Rozkład jazdy:

Wyjazd.			Przyjazd.		
z Żelechowa	godz.	18,15	do Sobolewa	godz.	19,15
z Sobolewa	„	20,—	do Żelechowa	„	21,—
z Żelechowa	„	24,—	do Sobolewa	„	1,—
z Sobolewa	„	2,45	do Żelechowa	„	3,45

1) Dopuszczalne obciążenie autobusu nie może przekraczać 16 osób włącznie z kierowcą i 150 kg. bagażu ręcznego.

2) Inspekcyjna służba drogowa korzysta z przejazdu bezpłatnie, na odcinkach drogi powierzonych ich dozorowi.

3) Przewozić nie wolno: nabitej broni, materjałów wybuchowych łatwo-palnych, żrących, cuchnących i brudzących.

5) Ogłoszenie o poszukiwaniu posady na pomoc. pisarza gminnego.

Stanisław Okoń urodzony w 1902 r. posiadający 4-klasowe wykształcenie i 6-cio letnią praktykę, jako pomocnik pisarza gminy poszukuje odpowiedniej posady w Urzędzie Gminnym. Adres: St. Okonia, poczta Wieluń — wieś Sokolniki Województwo Łódzkie.

6) Zagubione dokumenty.

Starosta Bialski ogłasza:

Hordejuk Stefan zamieszkały w osadzie i gminie Kodeń powiatu Bialskiego rocznik 1887 zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Biała.

Po raz drugi:

Dedes Jan, rocznik 1885, mieszkaniec gminy Kościeniewicze zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Łuków.

Starosta Chełmski ogłasza:

Unieważnia się legitymację ulgową na przejazd kolejami № 2527 wydaną przez Inspektorat Szkolny w Chełmie na imię Leśkówny Melanji.

Starosta Janowski ogłasza:

Po raz drugi:

Rej Antoni ze Słodkowa gm. Brzozówka pow. Janowskiego roczn. 1904 zagubił kartę urlopową wydaną przez D-wo 23 p.p. w Włodzimierzu.

Konefałowi Piotrowi z Polichny gminy Brzozówka pow. Janowskiego r. 1896 skradziono d. 17.VI 1927 roku książeczkę wojskową i kartę mob. wydane przez P. K. U. Biłgoraj.

Starosta Lubartowski ogłasza:

Po raz trzeci:

Malesie Stefanowi zamieszkałemu w Lubartowie skradziono dowód osobisty wydany mu przez Starostę Lubartowskiego dnia 5 maja 1924 r. za № 156/7426.

Starosta Sokołowski ogłasza:

Po raz drugi:

Byszewski Bolesław, zamieszkały w Sokołowie, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Ostrów-Łomż., roczn. 1888.

Po raz trzeci:

Ciepielewiczowi Perecowi zam. w Sokołowie pow. Sokołowskiego skradziono książeczkę wojskową, wydaną przez Pow. Kom. Uzup. w Ostrowiu-Łomż.

Rucińskiemu Jakóbowi zamieszkałemu we wsi Bielany gminy Kowiesy, pow. Sokołowskiego, rezerwiście rocznika 1894, skradziono książeczkę wojskową, wydaną przez Pow. Kom. Uzup. w Ostrowiu.

Cynamonowi Herszkowi-Janklowi, zamieszkałemu we wsi Krynica gminy Kowiesy, skradziono książeczkę wojskową wydaną przez Pow. Kom. Uzup. Ostrów-Łomż. jako rezerwiście 1895 roku.

Ruciwskiemu Franciszkowi zamieszkałemu we wsi Wojewódki-Dolne gminy Kudelczyn, skradziono książeczkę wojskową, wydaną przez Pow. Kom. Uzup. w Ostrowik-Łomż.

Starosta Węgrowski ogłasza:)

Po raz drugi:

Molska Marjanna zamieszkała w Łojkach gminy Łochów pow. Węgrowskiego zgubiła paszport zagraniczny, wydany przez Starostwo Węgrowskie dnia 30.VII 1927 r. L. 47/261835.

Kopeć Aleksander zamieszkały w Janowie gminy Wyszków zgubił tymczasowe zaświadczenie demobilizacji wydane przez Dowództwo 22 p. p. w Siedlcach 29.XI 1921 r.

Ogłoszenia.

Po raz pierwszy:

Szydłowskiej Józefie zam. w Majdanie Sieleckim gm. Komarów Lubelski skradziono legitymację nauczycielską wydaną przez Kuratorjum Warszawskie.

Po raz trzeci:

Dybciowa Janina, nauczycielka, zamieszkała w os. Osieck, zagubiła legitymację służbową wydaną przez Ministerstwo Oświecenia.

Redakcję zakończono 8 października 1927 r.

Drukarnia M. Kossakowska w Lublinie.